

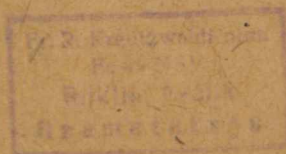
~~257~~
~~58a~~

Kõigi maade proletariaadid, ühinege!

Kolhoosi aktiiv

ja tema töö
kõvendamine

G. Belitski
A. Okunev

Leningrad
1933

631.115 6 631.158

115-8

AR
F. R. McSwold
Ann. Ent. Soc.
Rechnungs

77.125

1617

301.

12-3514₂

G. Belitski ja A. Okunev

Kolhoosi aktiiv ja tema töö kõvendamine

I. Kolhoosi aktiivi nägu

„Nüüd juba mitte üksi meie, kvaliifitseeritud enamlased, vaid kolhooside talupojad ise, kümned tuhanded talupojad — kolhoosi asja organisaatorid ja agitaatorid, kannavad kollektiviseerimise lippu edasi.“

Seda ütles sm. Stalin kaks ja pool aastat tagasi.

Ja nüüd kannavad juba mitte üksikud, vaid meie oblasti kolhooside aktiivi hulgas kollektiviseerimise lippu, kolhooside kindlustamise ja kasvu lippu, võitlevad selle eest, et Lenini oblasti meid Liidu eeskujulikuks põllumajanduse oblastiks muuta.

Vaatame teraselt kolhoosi aktivisti näkku...

Tõeline aktivist on see, kes sotsialistlikult sotsialistlikku omandusse suhtub.

Tõeline aktivist on see, kes kolhoosi hulkadele lööktöös eeskujuna näitab.

Tallimees Fedor Dudnitsin (Starorussa raioon, kolhoos „Granit“) on 75 a. vana. Viimaste aastate kestel hoolitseb ta vahetpidamata kolhoosi hobuste eest. Ta ei jätnud ühtegi päeva vahele. Hea töö eest premeeriti teda palituga.

Näe, mida sm. Dudnitsin räägib:

„Mulle anti 16 hobust hoolitseda. Kell 3 hommikul annan ma hobustele toitu ja joodan neid. Siis vaatan iga hobuse üle, kas kusagil mingit vigastust pole. Vara hommikul võtavad kolhoosnikud hobusetallist töö jaoks ette valmistatud hobused. Seni kui hobused tööl, koristan ma hobusetalli, panen järelejäädud toidu eraldi hunikusse. Öhtuks panen ma söimesse värsket toidu. Kui hobused töölt tulevad, riputan ma iga hobuse riistad teatud kohale, et neid hommikul kerge leida oleks.“

Hobused, kellede eest sm. Dudnitsin hoolitseb, on hästi toidetud. Pole juhtumist olnud, et tema hoole all oleva talli hobune oleks töö seisaku põhjuseks olnud. Dudnitsin — 75-aastane vanake, kutsus noorteühinglased võistlusele hobuse eest hoolitsemises...

205.

Г.П.Б. • Лнгр.

(№ 20)

Ц. 1933 г.

АНТ № 277

Kibedal künni ja külvi ajal võistlesid põldudel esikoha eest Ostrovski kolhoosi „Svetloje“ kolm valmistuslikku brigaadi. Võistluse tingimused — väljatöötuse normide ületamine ja külvi varem lõpetamine. Brigadiir Nikolajevi initsiatiivil kuulutas tema brigaad sõja suitsetamisele töö ajal. Brigaad saavutas 1 ha väljatöötust ühe adra peale heaomadusliku künni juures...

Lina varase kold-küpsuse ajal ära koristada — niisugune on agrotehnika põhiseadus. Noh, kuidas sa koristad, kui ühel ajal ka talivili valmis on ja variseda ähvardab, aga tööjõu puudujääk brigaadis on 50 protsenti. Brigaad läks Bõstrovi juhtivusel (kolhoos „Krasnoje Sarja“) tööle kell 3 hommikul. Saak koristati ära tervena ja ilma kaotuseta. Bõstrovi maatükil on raionis kõige parem viljasaak — 3 tsentnerit hektarilt...

Kolhoosi „Snamja Truda“ (Ostrovi raioon) brigadiir Vesjolv saavutas seda, et tema brigaad, külviplaani 12 protsendi võrd ületades, samal ajal temale antud 210 töötuspäevast 20 päeva kokku hoidis. Tempode eest võideldes ei unustanud brigaad ka omadust.

— Meie peame alati meeles, — ütles sm. Vesjolv, — mis me endi plaanidesse kirjutanud oleme — saavutada linasaaki 2,6 tsentnerit hektarilt, kaera 13 tsentnerit ja otra 12 tsentnerit. Nüüd võime uhkusega öelda, et see ülesanne on meie poolt aega täidetud. Linavart saime meie hektarilt 13 tsentnerit, sealjuures veel paremaomaduslikku — number 2. Edu saavutamise meie ka teravilja kultuuride alal. Viljasaagi tõstmise plaan on meie poolt täidetud.

Kolhoos „Novõi Bõt“ „Bolschoi Dvori“ külas (Tsherepovetsi raioon) oli lagunemise eel. Kogu küsimuse „sool“ seisus juhtivuses. Vanad juhid ei hoolitsenud kolhoosi kindlustamise eest. Nõuti uusi inimesi. Kolhoosile tulid raiooni organisatsioonid abiks. „Novõi Bõti“ saadeti Goroditshi kolhoosnik, hea majandusmees ja raiooni ajalehe vana külakirjasaatja — Stepan Mihailovitsh Semjonov. Tema valisidki kolhoosnikud esimeheks.

Sm. Semjonovi juhtivuse all hakkas kolhoos kiirelt paranema ja asus nüüd kindlalt jalule. Stepan Mihailovitsh oskas kolhoosnikke põllutööde lõõklikuks läbiviimiseks organiseerida.

Selle tagajärjel laienes „Novõi Bõt'i“ külvipind nüüd 75 hektari pealt 93 hektari peale. Viljakoristus läks läbi loosungil all: „Mitte üks kilogramm viljasaagi kaotust.“ Niidetud vili pandi rõukudesse. Organiseeriti peade üleskorjamine. Naturaalsete avanside väljaandmine tehtud töötuspäevade eest kolhoosnik-

kudele augusti kuu teisel poolel suurendas töövõljakust veel enam. Kolhoos täitis kokkuostu plaani. . .

Kolhoosis „Vosroshdenie“ (Prischeksni raioon) külis 56-aastane Velikopida Bōstrova käsitsi päeva jooksul 3 hektarit täis või niitis 0,40 ha. Lööklane N. Smirnov kündis ühehobuse adraga 0,70—0,75 hektarit päevas. Samas kolhoosis lüpsis B. Vulōtshova 12 lehma päevas ja pidas nad ideaalses puhtuses. Kui lüpsjad temalt küsisid — „kuidas sinu lehmad nii puhtad on ja nii palju piima annavad?“ — siis vastas ta — „ma magan töö juures vähem ja mõtlen rohkem lehmade peale“. Nüüd valisid lüpsjad ta valmistusliku nõupidamise esitajaks piima-kaubafarmi juurde. Bulōtshova hoolitses mitte ainult karja eest, vaid võttis suvel ka põllutöödest osa, ligi 60 töötuspäeva kuus välja töötades.

Uus sotsialistlik suhtumine töösse ja kolhoosi omandusesse, vastutavuse tunne kolhoosi asja eest väljendus äärmise selgusega juhuses naiskolhoosniku Niiluvaga (kolhoos „Gor-Bobōli“, Slavkovi raioon). Ta hoolitses kolhoosi sigade eest, kui aga isiklikult temale kuuluv põrsas haigestus, siis asendati Niilova kolhoosi karjale haiguse külgehakkamise kartusel teise naiskolhoosnikuga. Peale põrsa tervenemist andis Niilova juhatusele teadaande, paludes ennast uuesti sealauta määrata, „sest et minu asetäitja ei hoolitse sigade eest nii kuidas tarvis; ma tean seda, sest et ma iga päev vaatamas käisin, missuguses seisukorras sead on“.

Kolhoosi aktivistil tuuldub ikka enam välja „külaelu idiotism“ ja individualistlik kinnisus, mis kapitalismi juures väike-põllumajandusliku valmistusega esile kutsutud. Kolhoosi aktivist tunneb vastutust mitte üksi oma brigaadi ja mitte ainult oma kolhoosi eest. Ta õpib ikka tihedamalt siduma oma kolhoosi huve proletaarse riigi huvidega ja kogu meie maa sotsialistliku majanduse huvidega. Eriti selgelt väljendub see kokkuostude ajal. Aktivistid astuvad saaduste korraliku ja õigeaegse riigile andmise eestvõtjatena välja.

Kolhoosi „Vosroshdenie“ (Prischeksni raioon) aktiiv Leningradi tööliste kirja Oktoobri 15-daks aastapäeva ettevalmistuse kohta läbi arutades, lükkas vastusammuva plaani välja põllumajandusliste kokkuostude tähtajaliseks läbiviimiseks. Plaan täideti ületamisega.

Kolhoosi „Novaja Shisnj“ (Luuga raioon) aktiiv otsustas kartulit mitte kohe peale ärakoristamist ja teravilja mitte kohe peale peksmist ära anda, vaid kõrgemaomaduslikku ja teravilja sorteerituna. Kohustus täideti.

Kolhoosid „Semlerob“, „Besboshnik“ ja „Proletarii“ (Mjäsina raioon) vabastati vilja kokkuostust, kui linakasvatajad. Vilja said need kolhoosid vähe. Ja siiski otsustas nende kolhooside aktiiv vilja riigile anda.

Kolhoosi aktiivil tuleb kõikidel tööaladel kulakliku mõju vastu võidelda. Igapäevane tegelikkus kõneleb sellest, et partei poolt juhitud kolhoosi aktiivi põhimine hulk seisab võitluses kulakliku vastupanu vastu ja võitluses klassivaenlase mõju vastu kolhoosnikkude mahajäänud kihituste peale esimestel seisukohtil. Aktiiv kasvab ja küpseb klassivõitluse protsessis.

Kolhoosis „Novaja Shisnj“, millest meil just jutt oli, püüdis osa kolhoosnikke, kes kulakliku mõju all olid, kõigepealt oma ühiskondlustamata kartulit maha panna. See ähvardas kolhoosi kartuli mahapanekut hiljaks jätta. Kolhoosi aktivistid algasid määratusuurt hulgalist tööd ja veendasid kolhoosnikke oma ühiskondlustamata kartulit mitte enne kui kolhoosi oma maha panna. Sellega päästeti nii kolhoosi kui ka ühiskondlustamata kartul.

„Krasnoje Opoki“ kolhoosi (Porhovi raioon) sissepugenud kirikunõukogu esimees Smirnov ja kulak Moshajev hakkasid kolhoosis lõhkumistööd tegema, mõnedest ebateadlikkudest kolhoosnikkudest kolhoosi töö lõhkumiseks „Smirnovi rühma“ vormeerima. See grupp oli papiga otsekohe sidemes ja aitas juba 1921. aastal kirikus ühe puuda hõbedat ära peita. Terve selle grupi paljastas kolhoosi aktiiv, brigadiir Lattsovi juhatusel.

Aktiivil tuleb ka niisuguse klassivaenlase vastupanu vormi vastu võidelda, nagu kolhoosi varanduse varastamine. Kolm kindlamaksualust varastasid „Ponikscha“ kolhoosis Porhovi raioonis 22 puuda rukkiseemet ära. Selle varguse paljastas teise brigadiir Artemjev ja vargad mõisteti 10 aastaks kinni. Kolhoosis „Burõki“ paljastas aktiiv endise kindlamaksualuse Timofjevi, kes 36 puuda vilja ära varastas.

Kolhoosi aktiiv pole mitte üksi kolhoosi tsement ja mitte ainult võitleja kolhoosi kindlustamise eest. Sotsialistlikkudel põldudel töös eeskuju näidates, näitab lööklane töötavatele üksiktalunikkudele näitlikult kollektiivse töö paremusi.

Andomski-raioonis, Andomõrefski külanõukogus organiseeriti kolhoos „Rassvet“ 1931. aastal jaanuarikuus.

Alguses astus kolhoosi 7 kehvik-majapidamist. Löökkorras kevadisele külvile ettevalmistust läbi viies näitasid kolhoosnikud tegelikult töös kollektiivse töö paremusi. Kevadise külvi kokkuvõtete ajal oli kolhoosis 35 majapidamist.

Organiseerimise ajal puges kolhoosi klassivaenlane — kulak. Tasapisi viis ta oma kulaklikku poliitikat läbi. Sügisel peale

sissetulekute „jaotamist“ inimeste järele, algas inimesi kolhoosist hulgaliselt välja minema. 35 majapidamisest jäi kolhoosi jällegi ainult 7. Kolhoosi lõhenemine sündis joomári-esimehe I. Hiljanovi ajal, kes küla kulaklikkude ladvakihtide mõju alla sattunud.

Kolhoos „Rassvet“ ühendas kolm küla. Peale lõhenemist jäi ühte külasse ainult üks kolhoosnik — Mischa, sulane — noorteühinglane. Kogu talve jooksul valmistas ta kevadeks ette.

Energiline noorteühinglane Mischa näitas tegelikus töös, et ta kolhoosi poolt on. Ta selgitas üksiktalunikkude — kehvikute ja keskmikkudega kolhoosi saavutusi. Tema väljatöötus brigaadis kündmisel teeb välja 0,32 ha ja niitmisel — 0,42. Ja mitte ühte päeva ei puudunud ta töölt kogu suvejooksul. Keskmine väljatöötus oli aga kolhoosis: kündmisel 0,18 ha niitmisel 0,24 ha.

Viljakoristamise alguses rääkisid paljud Mischa saavutusest. Kehvapolne keskmik G. Nesterov viskas oma üksikmaja pidamise kõrvale ja hakkas Mischat uue brigaadi kokkuseadmisel aitama. Tema eeskuju nähes läksid ka teised kolhoosi.

Kolhoosi aktiiv astub välja otsekohese agitaatorina kolhooside eest, partei direktiivide täitmise eest, lausakollektiviseerimise põhimises lõpuleviimises 1932.—1933. a.

Iga päev toob uue näite sellest, et „talupojad-agitaatorid on kolhoosi liikumise suurepäralised agitaatorid, sest et nad leiavad niisuguseid argumente kolhoosi kasuks, mis talurahva mahajäänud hulkadele vastuvõetavad ja arusaadavad on, milledest meie, kvalifitseeritud enamlased, isegi unistada ei või“ (Stalin).

Kolhoosi aktivistid leiavad neid argumente. Kuulame näiteks kolhoosnikkude väljaastumist Slavkovi raiooni kehvikute konverentsil.

Sm. Ivanov, „Krasnõi Lutshi“ kolhoosist, räägib:

— Meie kolhoos varustas ennast mitte ainult viljaga, vaid ka teiste saadustega, rahalised maksud on riigile juba tasutud, vili anti ära ilma ülesanneteta. Õigel ajal anname ka lina ära ja tingimata anname. Anname kõik riigile ja ise ka elame. Ja, kuidas veel elame. Töötuspäev teeb meil välja 2 rubla 70 kop. Nii kolhoosi, kui ka üksiktaluniku kari on loomatoiduga kindlustatud. Hädaldama me ei hakka. Millegi üle pole hädaldada, vennad, tõe sõna, mitte millegi üle, — lõpetab Ivanov oma väljaastumise.

— Iga aasta, — jutustab naiskolhoosnik Markova, kolhoosist „Natshalo“, — ma enamalt kerjasin külas, viimaseks inimeseks loeti mind. Lihane õde ei tahtnud ka mind tunda. Minu

eluruumid polnud talle meele järele ja ka minu kehviku kuulsus. Majapidamine oli kehv, mees karjane ja viis last. Kui kolhoosi astusin, hakkas hirm. Inimesed hirmutasid, jääd punt-rasse kolhoosis, veerand naela hakkad leiba saama. Lihane õde nimetas vaenlaseks. Kuid selgus, et kolhoosis polegi nii paha elada. Rahalist avansi sain, sõõn praegugi veel läinud aasta vilja, riigile andsin ja müüagi leidsin midagi. Ei teadnud kunagi, kuidas sigade eest hoolitseda, aga nüüd sain omale seakese. Ühe sõnaga, mis siin salata, ejan hästi, nii hästi, kuidas mitte kunagi ei unistanudki. Aga minu õe varandus kirjutati üles, muist varandust võõrandati, näe, siis alles pani ta hulguma ja minu loss paistis talle nüüd hea olevat ja hakkas minu onni elama paluma. Ma kutsusin teda enda juurde, kostitasin teda lihaga, võiga, kohupiimaga ja ütlesin, vaata õde, siin on sulle jumal, aga seal on sulle uks. Sina ei või minu lossis elada, unusta tee minu juurde, sellepärast et sina minu vaenlane oled. Aga kolhoosis ei ela mina mitte halvasti. Ma sõõn liha ja piimatoitu, ja väljanägemine on mul ka hea, näe missugune ma olen...

Need väljaastumised näitavad, kuidas kolhoosi aktiiv klasisvõitluses, võitluses kolhooside eest üles kasvas ja karastatud sai.

Niisuguse agitatsiooni tegelikkust kinnitab see, et Slavkovi raioonis, peale kehvikute konverentsi kollektiviseerimise kasv algas, lühikese aja jooksul organiseeriti 13 uut kolhoosi ja juba olemasolevatesse kolhoosidesse astus üle 200 majapidamise.

Nüüd on selleks kõik võimalused olemas, et veel laialdase-malt arendada kolhoosi aktiivi agitatsioonilist tööd üksiktalunikkude seas. Kolhooside ja kolhoosnikkude sissetulekute kasv 1932. a. näitab selgelt kollektiivse töö kasulikkust.

Võtame näiteks kolhoosi „Suharevo“. 1931. a. kulus tal põllutööde peale 5407 töötuspäeva ära. 1932. a. suurendatud külviplaani juures kulus ainult 3900 töötuspäeva. Sealse naiskolhoosniku Maria Abramova perekond sai:

	1931. a.	1932. a.
Rukist ja nisu	581 kg	997 kg
Kartulit	581 „	812 „
Piima	278 liitrit	424 liitrit
Mett	2 kg	10,3 kg
Raha	30 r. 56 k.	500 rbl.

Kas pole Maria Abramova näide avatlev, kas pole see kõige parem kolhoosi paremuse kinnitamine?

Kolhoosi aktiivi asi on — seda näidet ümberkaudsete kehvikuteni ja keskmikkudeni viia, oma ja naabri kolhoosi edusaa-
vutustest jutustada ja tervet kolhoosi tööd üksiktalunikkude
ees läbi arutada.

Kolhoosi asja eest elavate näidetega agiteerides, kulakli-
küle kolhoosivastasele agitatsioonile purustavat vastulööki
andes, partei juhtivusel, kolhoosi organisatsioonilise ja majan-
dusliku kindlustamise põhjal võivad kolhoosi aktivistid võit-
luses lausakollektiviseerimise ja kulaku, kui klassi, likvideeri-
mise eest.

II. Kolhoosi aktiiv — kohalikkude organisatsioonide tugi

„Keskkomitee loeb partei ja kolhoosi organisatsioonide
tähtsamaks poliitiliseks ülesandeks tööd kolhoosi aktiivi, kol-
hoosnikkude-lööklaste seas, sotsialistlikust võistlusest osavõt-
jate, brigadiiride jne väljaeraldamise ja kasvatamise alal. Täht-
samate majanduslike abinõude teostamisel — võitluses vilja-
saagi eest, vilja kokkuostu plaanide täitmise eest jne, samuti
ka kolhoosnikkude sotsialistliku kasvatamise asjus peavad koha-
likud organisatsioonid kolhoosi aktiivi peale toetuma.“ (Kes-
kkomitee 1932. aasta 4. veebruari otsus.)

Töö kõvendamist parteitu aktiiviga ja kolhoosi aktiivi loomist
ning kasvatamist nõuavad 2-es viisaastakus sotsialistliku ühis-
konna ehitamise suured ajaloolised ülesanded.

Esimene viisaastak, mis võidurikkalt 4 aastaga täidetud,
purustas lõpulikult kapitalismi juured külas. Kolhoosi talurah-
vas — on partei ja nõukogude valitsuse kindel tugi külas —
ta sai põllumajanduse keskkujuks, täis külides 1932. a. kevadel
(ühes sovhoosidega) neli viiendikku kogu NSVLiidu külvi-
pinnast ja pool Leningradi oblasti külvipinnast.

Meie maa asus lõpulikult uuele sotsialistlikule teele. On
ehitatud sotsialistliku majanduse alusmüür, on sulutud kõik
kanaalid, millede abil sündisid klassid, sündis kapital, on loodud
niisugused valmistuse ja jaotamise tingimused, mis ette ära
otsustavad partei poolt teiseks viisaastakuks märgitud üles-
anded — kapitalistlike oolluste täieliku likvideerimise ja
klasside täieliku hävitamise.

Talurahva sotsialistliku ümberkorraldamise põhimiseks baa-
siks on kolhoosid. Kolhoosis on üldine (kollektiivne-grupplik)
omandus valmistusabinõude peale. Kolhoos on sotsialistlik
majapidamine. Kuid „ekslik oleks mõelda, et kui on antud
kolhoosid, siis on antud ka kõik tarvilik sotsialismi ehitami-

seks (Stalin). Kolhooslik talurahvas on veel klass. Ta hoiab alal veel talurahva teatavad klassilised iseloomujooned — eraomanduse jäänused, eraomandusliku psühholoogia jäänused, kolhoosis on veel klassivõitluse olluseid.

Rumal ja kahjulik on mõelda, et kolhoosnik juba „sotsialistiks muutus“. Kuid reas kohtades on niisugune kolhoosniku idealiseerimine veel olemas, mõned arvavad, kui üksiktalunik kolhoosi astus, siis ei taha ta proletaarselt riigilt midagi omale kiskuda, või et kolhoosniku jaoks pole materjaalne stiimul, pole materjaalne huvi kolhoosliku valmistuse parandamises kohuslik.

Partei poliitika külas läheb sellest välja, et „tuleb veel palju sellel alal töötada, et talupoega-kolhoosnikku ümber teha“ (Stalin).

Vaat, mispärast kolhoosi liikumise valitsevaks vormiks on (ja jääb mitte üheks-kaheks aastaks, vaid reaks aastateks) põllumajanduslik artell, mis on talurahvale paremaks ja kättesaadavamaks viisiks ja mis suure sotsialistliku majapidamise paremusi iga kolhoosniku huvidega koostab.

Vaat, mispärast keskkomitee toonitas, et „kolhoosi organisatsioonilise ja majandusliku kindlustamise ülesanne on kõigepealt kolhooside artellilise vormi kindlustamise ja arendamise ülesanne“ ja et „ainult kolhoosi vaenlased võivad üksikute kolhoosnikkude lehmade ja väikeloomade sunduslikku ühiskondlustamist lubada“, sellega põllumajandusliku artelli põhikirja rikkudes.

Vaat, mispärast partei ja valitsus keskendatud kokkuostusid vähendasid ja igatmoodi kolhoosilisele kauplemisele, kui linnade põllumajanduslikkude saadustega varustamise tähtsamale lisaallikale ja kolhoosnikkude valmistusliku aktiivsuse tõusu paremale pandile kaasa aitavad.

Vaat, mispärast liha- ja piimasaaduste kokkuostus uus kord määrati, mille järele iga kolhoos ja iga talunik juba ette teab, kui palju ta riigile liha peab andma ja sellega võimaluse saab oma karjakasvatuse arendamise teid pikemaks ajaks läbi mõtelda (et oma äraanni normi täita, järelejääke äga ära müüa või oma isiklikuks tarvitamiseks võtta).

Järjelikult on kogu partei poliitika külas sellele juhitud, et kõvendada põllumajanduse artelli enda loomus pesitsevat kolhoosniku huvitust ühiskondliku (sotsialistliku) omanduse kindlustamise vastu, kolhoosilise valmistuse omaduse kasvu ja tõstmise vastu, põllumajanduse sotsialistliku rekonstrueerimise teostamise ja sotsialistliku ühiskonna ehitamise tempode kiirendamise vastu.

Selle poliitika põhjal, tema parempoolsete ja „pahempoolsete“ moonutuste vastu võideldes, saavutasime meie kolhooslikus ehituses juba suuri edusaavutusi. Selle poliitika põhjal kindlunevad kolhoosid organisatsiooniliselt ja majanduslikult. Selle poliitika põhjal kasvataatakse kolhoosnikkude hulgad sotsialistlikult ümber.

Kuid see töö ei lähe mitte siledalt, ainult parempoolsed oportunistid võivad rääkida, et teises viisastakus ootab meid „ühetasane arenemise käik“. Meie raskuste haripunkti oleme meie juba üle sammuinud, kuid raskusi on meil veel palju ja saab veel palju olema. Meie ehitame ja saame ehitama klassitut ühiskonda teravas klassivõitluses, mis üksikutele momentidel ja sotsialistliku ehitustöö üksikutele aladel möödapääsematult teravnema saab. Meie klassivaenlane on täiesti purustatud, „kumb kumba“ küsimus on lõpulikult ja tagasipööramatult sotsialismi kasuks otsustatud, lausakoolektiviseerimise alusel on käimas kulaku, kui klassi likvideerimine, riigi tähtsates raioonides on kulak põhimiselt likvideeritud. Kuid see ei tähenda veel, et vaenlast enam pole, et ta enam hädaohtlik pole. Vastupidi, nimelt laiendatud sotsialistliku pealetungi ajal kogu väerinnal puruks lõõnud ja alla surutud, kuid veel mitte lõpulikult lõõnud vaenlane püüab veel vastu panna.

Sm. Molotov oma kõnes inseneride ja tehniliste tööliste novembri-konverentsil näitas ära kogu käesoleva klassivõitluse olukorra keerulikkust külas.

Meil on üle 200 tuhande kolhoosi ja umbes 6 tuhat sovhoosi, kuid „meie pole veel seda saavutanud, et kõik kolhoosid *meie* kolhoosid oleksid.“ Kõikides nendes kolhoosides (mõnikord isegi sovhoosides), eriti kaugetes raioonides, pole mitte vähe pragusid, kuhu meie vaenlased peitu võivad pugada. Kas pole meie mõnes kolhoosis niisuguse „tagasihoidliku“ töö peal, nagu arvepidaja või laduhoidja, kas seal pole „endist inimest“ — kulakut, kaupmeest, valgekaardi ohvitseri või pappi. Need inimesed, kes meid pööraselt vihkavad, kasutavad ära igat parajat juhust, et sotsialistlikule ehitustööle igat moodi kähju teha. Selle tunnistuseks on kõigepealt Põhja-Kaukaasi „asi“.

Kubaanis oskas purukslõõnud kulaklus vilja kokkuostude sabotaashi organiseerida. Nõukogudevastased ollused, kes mõnedesse kolhoosidesse või külanõukogudesse sisse tunginud, kes üksikute „ümbermoondunutega“ — vaenlastega, kellel parteipiletid taskus, kampa lõõnud, tegid kõik mis võimalik, et vilja mitte riigile anda. Kulaklikku tööd ei tehtud mitte avalikult, ta oli osavasti maskeeritud. Kulak mängis kolhoosnikkude väike-eraomanikulikel ideoloogilistel jäänustel, ja püüdis maha-

jäänud kolhoosniku huve kolhoosi ja proletaarse riigi huvidele vastu seada. Kulak organiseeris kolhoosi vilja röövimist ja vilja mahasahkerdamist „avanside“ ja ühiskondliku toitluse kulude näol, organiseeris kahjutegelikku „viljapeksmist“, kusjuures 10—15% tera õlge ja haganatesse jäi, organiseeris hobuste söötmist parema nisuga, segadust kolhoosi viljasaagi arvestuses, vale- (vähendatud) andmete andmist viljasaagi üle jne. Selles aitasid kulakuid üksikud „kommunistid“, kolhoosi raku-kese sekretäri Kotovi taolised, kes õõsel kolhoosi vilja kõrvaldamise plaani väljatöötamiseks nõupidamise kokku kutsus.

Kulaklikku kokkuostu-sabotaashi ei organiseeritud mitte üksi Kubaanis. Leningradi oblasti Struugi-Krasnõje raioon annab ka niisuguse sabotaashi näite. Seal „nõrgendas ka raiooni partei organisatsioon klassilist valveolekut, tervel real juhtumistei ergutas täielikku leplikkust kulakluse sabas sörkijate kolhoosnikkude ja üksiktalunikkude enam mahajäänud osa ahnitsemise püüetele, ei osanud õigel ajal kulaklikule sabotaashile oma enamliku töö meetode vastu seada, parteirakukeste, noorteühingu ja kolhoosi aktiivi võitlusvõimet tõsta ja hulgalist tööd kolhoosnikkude ning üksiktalunikkudega organiseerida.“ (Oblasti-komitee 1. detsembri otsus.)

Oma kahjutegevast töös kasutab kulak seda ära, et üksikud parteiorganisatsioonid kulakluse vastupanu parempoolset allahindamist ilmutavad. Ta kasutab seda ära, et „mitte haruldased pole need faktid, kui meie parteitegelased kolhooside sotsialistliku tüübi taga, teatud ajajärgus, kolhoosilises keskkuses, veel möödapääsematuid sotsiaalseid ja poliitilisi erinevusi ei näe.“ (Molotov.) Ta kasutab seda ära, et meie pole mitte igalpool õppinud kolhoose majanduslikult juhtima ja kolhoosnikke enamlikult ümber kasvatama.

Et kolhooside juhtivust tõelisele kõrgusele tõsta, kolhoosnikkude hulki võitluseks klassivaenlase vastu ja kulakliku mõju vastu organiseerida, tuleb kolhoosi organisatorite vastu-pidavaid kaadreid üles kasvatada — selles on põhiülesanne.

„Kolhoosi kindlustada, tema majandust tõsta ja kolhoosnikkude olukorda tõeliselt parandada võib ainult niisuguse tingimusega, kui kolhoosis endas järjekindlalt ja ilma kallakuteta võitlust viiakse kolhoosi tugeva aktiivi organiseerimise eest ja tema ümber kolhoosi põhimiste hulkade koondamise eest, kolhoosi sissepugenud võõraste nõukogudevastaste olluste kahjutegemise vastu, logelejate vastu kolhoosi põldudel, kolhoosi varanduse kõrvaldajate vastu, nõukogudevastaste vilja kokkuostude ja teiste riiklikkude ülesannete saboteerijate vastu.“ (Molotov.)

Mõni kuu peale Oktoobrirevolutsiooni kirjutas Vladimir Iljitsh:

„Organisaatorlikke talante „rahva“ seas, s.t. tööliste, võõrast tööd mitte eksploateeriva talurahva seas, on hulk ja neid surus kapital maha, saatis hukka ja viskas välja, neid ei oska meie veel üles leida, äratada, jalule seada ja välja lükata. Kuid meie õpime seda tegema, kui meie kogu revolutsioonilise entusiasmiga temast kinni hakkame, ilma milleta ei saa olla võidurikast revolutsiooni — seda tuleb õppida.“

Leida, äratada, jalule seada ja neid „organisaatorlikke talante“ kolhoosides välja lükata — see tähendab kolhoosi aktiivi moodustada ja kasvatada.

Selle aktiivi kaudu, selle enamliku partei poolt juhitava aktiivi jõududega peame meie kolhoosnikkude hulki sotsialistlikult ümber kasvatama, partei ja nõukogude valitsuse poolt ülesseatud ülesannete täitmisele mobiliseerima, kulaklikule mõjule enamlikku vastulööki andes ja kannatlikult ning järjekindlalt kolhoosnikkude väike-eraomanikulikke ideoloogilisi jäänu-seid ära võites.

Sellele aktiivile on vaja tugevat juhtivust ja on vaja elavt abi. Seda on kohustatud andma kõik küla sotsialistlikult ümber korraldavad organisatsioonid, partei organisatsioon ning tema töstehoovad — nõukogud, noorteühing, kooperatsioon ja ametiühisused.

III. Aktiivi — paremaid lööklasi ja kindlaid võitlejaid kolhooside eest

Kaugeltki mitte igal pool ja kaugeltki mitte alati ei juhi meie aktiivi tõsiselt, ei vali aktiivi kaadreid mitte õieti.

Väga iseloomustav on, et kõikides nendes raioonides, kus kulakutel korda läks vilja kokkuostude saboteerimist organiseerida, ei olnud tegelikku tööd aktiiviga. Aktiivi ei kasvatatud enamlikult, teda ei valitud välja kogu hoolikusega.

Põhja-Kaukaasi terve rea partei organisatsioonide viga ja Struugi-Krasnõje juhtivuse viga ei seisnud mitte ainult kulakluse vastupanu parempoolses allahindamises, mitte ainult kolhoosi organisatsioonilise ja majandusliku kindlustamise küsimustele nõrga tähelepanu pööramises, vaid ka selles, et need parteiorganisatsioonid uutes tingimustes kolhoosi aktiivi tähtsusest aru ei saanud ja sellepärast kulaklikule vastupanule kolhoosnikkude eesrinna osa ühiskondliku arvamise organisatsioonilist jõudu vastu seada ei võinud.

Kolhoosi aktiivi valik jäeti isevoolu hooleks.

„Põhja-Kaukaasis“ mindi kolhoosi kaadrite organiseerimise juurde vormaliselt ja bürokraatselt. Paljudel juhtumistel ei olnud brigadiirideks ja juhatuse liikmeteks mitte lõõklased — entusiastid, mitte kolhoosi valmistuse esirinnas sammujad, mitte need, kes kolhooside eest võitlesid ja võitlevad, mitte inimesed, kes parteile lähedal seisavad ja kulaku vastu võitlevad ning proletaarse riigi huvisid kaitsta oskavad, vaid tihti võõrad ja klassiliselt vaenulikud ollused. Ja see olukord kergendas kulakluse jävistele nende lõhkumise tööd ja suurendas kulakliku mõju kolhoosnikkude mahajäänud kihituse peale.“ (Keskkäällekandja „Pravda“.)

Kuid Põhja-Kaukaasi näidet tuues, ei või mingil tingimisel seda unustada, et „Põhja-Kaukaasi asja“ võib ka Leningradi oblasti üksikutes raioonides leida.

Struugi-Krasnõje parteiorganisatsioon võttis hoolega, mis paremaks tarvitamiseks väärt oleks, hulgalisi resolutsioone vastu võitluse kohta parempoolse optunistliku ja „pahempoolse“ praktika vastu, ilma tööd tegemata, et nende resolutsioonide täitmise, kuigi võrd tõsist kontrollereerimist organiseerida. Oportuniste ähvardati paberi peal, kuid praktikas jätkati klassivaenlase ja kokkuostude saboteerijate toetamist. Struugi-Krasnõje parteiorganisatsioon unustas ära, et „kolhoose, mida meie ei juhi, juhivad nõukogudevastased ollused“ (*Molotov*) ja ei töötanud kolhoosi aktiiviga, ei kogunud oma ümber kolhoosnikkude põhimisi hulki kulaklikkude olluste vastu, logelejate ja ahnitsejate vastu, kolhoosi varanduse kõrvaldajate vastu, kokkuostude kontrevolutsiooniliste saboteerijate vastu.

Mõnede kolhooside eesotsas istusid nimelt need „aktivistid“, kes kulaku agendid olid ja temale kaasa aitasid. Aktiiv valiti välja vormaliselt ja bürokraatlikult ja väljavalik läks isevoolu teed mööda.

Kolhoosis „Putj k novomu“ mängisid peremeest niisugused „järeiproovitud kolhoosnikud“, kui endine mõisnik Ins, kellel enne revolutsiooni 30 lehma ja 10 hobust oli, kulak Ivanov, valgete bandedest osavõtjad Lahovski ja Sergejev. Nad viisid kolhoosi „uut teed mööda“ ja viisid ta selleni, et kolhoos 150 tsentneri linavarre asemel riigile ainult 6 tsentnerit andis. Kulaku poeg Makarov, kes kolhoosi „Sojus“ aktiivi hulka kuulus ja isegi parteisse pugus, peitis ära pool tonni lina ja jao tas mitu tsentnerit lina kolhoosnikkudele laiali. Kui kolhoosi aktivist, endine kehvik seda kahjutegijat paljastas, siis peksis Makarovi abiline majanduse juhataja Petrov kehvikut. Kulakud, kes kolhoosis „Borotkino“ võimu oma kätte haaranud, sundisid kolhoosist kahte kangekaelset kehvikut välja minema ja

muutsid kolhoosi valekolhoosiks: 17 majapidamisest kolhoosis on 7 kulaklikku, kari pole ühiskondlustatud, hobused igaüks oma peremehe juures, vilja peksid igaüks oma rehes.

Isevool aktiivi valimisel, ise vool, mille tõttu aktiivi read klassiliselt võraste olluste ja nende agentidega ummistuvad, tuleb ette ka meie oblasti teistes raioonides.

Kolhoosi „Smõtshka“ (Seredka raioon) parteirakukese sekretär teatab — „aktiivi kolhoosis ei ole.“ Masina- ja traktori- jaama direktori asetäitja arvab, et aktiiv — see on tema, direktori asetäitja, ka veel kolhoosi esimees, brigadiir ja põllutöö juhataja, kolhoosnikkude-lööklaste põhimist hulka, kes väljatöötuse normid ületanud, direktori asetäitja tähele ei pane.

Aktiivi väljavaliku oskamatust on isegi niisuguse esirinna raiooni, kui Ostrovi, üksikutes rakukestes. Pustostshina rakukene kaebas aktiivi puuduse üle kolhoosides, aga tema külje all kolhoosis „Otvet“ näitasid 12 lööklast eeskujulikke tööd, väljatöötamise norme suuresti ületades.

Väsimatuid võitlejaid kolhoosilise valmistuse eest on ka kommuunas „Traktor“ Nemojevski külanõukogus. Seasõotja sl. Ivanova saavutas sealaudas eeskujuliku korra. Vassili Fedorov leidis üles linakiskumismasinal töötamise viisi, mille järele vihkusid jõudis siduda. Aga rakukene ei loe neid kolhoosi aktiiviks.

Tihti selgub, et kolhooside juhatused loevad aktiiviks peasjalikult neid isikuid, kes ühte või teise juhatuselise organi valitud, kuna aga brigadiiridel on oma aktiiv, mis erineb kõrge valmistusliku aktiivsuse poolest.

Peale juhatuselike, revisjonikomisjoni liikmete ja brigadiiride, arvatakse kolhoosis „Krasnõje Opoki“ (Porhovi raioon), aktiivi ainult neli valmistuse aktivisti-lööklast. Aga brigadiiridel on oma aktiiv, kelle peale nad toetavad.

— Minul 1-es brigaadis, — jutustab brigadiir Solovjev, — paistsid terve aasta jooksul teiste hulgast välja naiskolhoosnikud M. Lattsova, M. Jakovleva ja E. Moshajeva. Lina kiskumisel kiskusid nad 0,18—0,20 ha päevas, kartuli koristamisel näitasid ka lööklikke väljatöötuse norme, niitmisel ei jää nad meestest maha, nad on kõige aktiivsemad brigaadi valmistuslikust nõupidamisest osavõtjad, kuid millegi pärast ei arvata neid juhatuselise poolt aktiivi koosseisu.

Sedasama jutustab ka selle kolhoosi 2-se brigaadi brigadiir Jevdokimov naiskolhoosnikkudest Kustkovast ja Haritonovast, kes tõelikud lööklased on, kuid aktiivi koosseisu üles märgitud ei ole.

Isevool aktiivi valikul on seotud kolhoosi aktiivi tähtsuse parempoolse allahindamisega hulkade organiseerimises võitlusele kulakluse jäänuste ja nende mõju vastu kolhoosis. Isevoolu tõttu võib kohata aktiivi ummistuse fakte.

Kolhoosi „Proletarii“ (Mjäksiina raioon) aktiivis seisab Pankratova — piima-kaubafarmi juhataja, kes kolhoosis oma lõhkumisetöö poolest kuulus on, kelle kohta on käimas juurdlus kolhoosi lõhkumise eest. Sellesamas kolhoosis töötab (brigadiirina) kulaku poeg — Melnikov.

Kaduiski raiooni Hohlovi rakuke loeb aktiivi hulka Spirini, kes kulakutega joomas käib ja Semljanikini, kes millegiga kolhoosi töös silma ei paista. Teisest küljest hea brigadiir, kes kord kolhoosnikkude koosolekul plaani osalise vähendamise eest välja astus (pärast kohalesõitnud raiooni komisjon tunnistas tema väited õigeteks ja plaani vähendati) heideti aktiivi hulgast välja.

Kolhoosi „Semlerobi“ (Mjäksiina raioon) juhatus loeb aktiiviks Turkini ja Vinogradovi, kes juhatuse liikmete ümber kempivad ja kellel kõige väiksem väljatöötatud töötuspäevade hulk on.

Aga kolhoost „Proletarii“ (Mjäksiina raioon) juhatus arvas aktiivi hulka kolhoosi külge kinnitatud raiooni täidesaatekomitee instruktori ja raiooni abiande komitee esimehe, neid sel põhjal aktiivi arvates, et nad... raiooni töölised on.

Keda vaja kolhoosi aktiivi hulka arvata? Seda, kes valmisuses ja ühiskondlikus töös esirinnas sammuvad. Seda, kes kolhoosnikkude hulkadele näitab eeskuju võitluses kolhoosi kindlustamise eest ja kulakluse mõju vastu. Paremad töölised, sotsialistlikust võistlusest osavõtjad ja löökklased — näe, kelle hulgast kolhoosi aktiivi tuleb välja valida.

Logelejad ja ahnitsejad — kolhoosi aktivistid välja, kulaku agendid — kolhoosi ridadest välja.

Aktiivi õieti välja valides, tuleb samal ajal ka süstemaatiliselt tema tööd arvestada.

Aktiivi arvestamist toimetati Kaduiski raionis ilma igasuguse süsteemita. Paljudes rakukestes polnud aktiivi nimekirja olemas, sekretärid tähendasid selle peale, et „nad on mul kõik meeles“. Ja muidugi ei toimetatud rakukese iga aktivisti töömomaduse arvestamist. Selle tõttu polnud vähe juhtumisi, kui noored aktivistid „ära unustati“, neile ei antud kaua mingisuguseid ülesandeid ega tööd, neid ei hakatud enam nõupidamisele kutsuma, aktivistid kisuti eemale parteirakukesest ja kolhoosi juhatusest.

Aktiivi arvestamine — ei ole mitte tehniline töö. See on poliitiline töö. Aktiivi arvestamine pole mitte kaante vahele õm-meldud kantseleiline üleskirjutus, vaid igapäevane töökogemuste ja iga aktivisti meeleolu tähepanelik tundmaõppimine.

Tuleb tähepanu pöörata ka kolhoosi aktiivi juhtivate kaad-rite suurele voolavusele. Sellest välja minnes, et iga aktivist peab saama kõik võimalused kolhoosi asja tehnika täielikuks vallutamiseks, keelas ÜK(e)P keskkomitee kategooriliselt ära aktiivi süsteemita ülepaiskamised ja kinnitas ära põllutöö rahvakomissariaadi ja Kolhostsentri järgmise otsuse:

„1. Kolhoosi juhatus valitakse üheks aastaks.

2. Ennetähtaegset kolhoosi juhatuse ümbervalimist ei lu-bata, lubatakse ainult erijuhtumistel, iga erijuhuse kinnitami-sega piirkonna kolhoosi liidu poolt.

3. Brigadiirid määratakse kolhoosi juhatuse poolt mitte vä-hem kui üheks aastaks.

4. Brigadiiride enneaegset äravõtmist lubatakse ainult eri-juhtumisel, iga erijuhuse kinnitamisega raiooni kolhoosi liidu ja raiooni maaosakonna poolt.“

Seda otsust viime meie väga nõrgalt ellu. Leningradi oblasti kolhoosi aktiivi suurem osa (25 raiooni järeluurimise materja-lide järele) töötas selle töö peal vähem kui aasta. Niisuguseid on kolhoosi esimeeste ja brigadiiride seas 60 prots., kolhoosi juhatuse liikmete seas — 52 prots., aga kaubafarmide juhata-jate seas isegi 88 prots. Üle kahe aasta töötasid kolhoosi esi-meestest ainult 3 prots., brigadiiridest umbes 1 prots., kolhoosi juhatuse liikmetest — 7 prots., kaubafarmide juhatajatest — 2 prots.

Niisuguseid fakte kui kolhoosi „Uuele elule“ (Luuga raioon) esimehe äravõtmine Golosovi külanõukogu poolt ja tema üle-paiskamine külanõukogusse tehnilisele tööle — pole vähe.

Rakukesed, põllutöö organisatsioonid ja külanõukogud pea-vad aktiivi tööle kinnitama, arendama võitlust hästi järeleproo-vitud, asjatundjate, oma kolhoosi tingimusi tundma õppinud kolhoosi aktiivi kaadrite eest.

IV. Aktiivi juhtida painduvalt ja tähepanelikult

Kolhoosnik ja ei keegi muu — on oma kolhoosi peremees. Kolhoosi aktiiv peab kõelik kolhoosi juht olema, mitte ühtki kolhoosi elu tähtist küsimust ei või lahendada ilma tema ja tema seljataga. Kolhoosi aktivist ei pea nägema parteiraku-keses, raiooni parteiorganisatsioonis ja kolhoosi esimehes-

parteilases mitte „administratiivset ülemust“, vaid tähelnepanellikku ja autoriteetset juhti.

Meil on rakukesi, kes tööd aktiiviga püüavad asendada palja administraatori mängimisega. Kolhoosis „Uus tee“ (Ostrovi raioon) ütles kolhoosi esimees otsekohe — „mina olen siin peremees“. Porhovi kolhoosi „Krasnoje Snamja“ esimees ütles raiooni koondatud kolhooside kokkulennul — „Kuidas sa saad mitte komissar olla, kui kolhoosnikud, mis ka ei juhtuks, vaikivad“. See esimees pani küsimuse jalgadelt pea peale: mitte selle tõttu ei tulnud tal „komissariks“ hakata, et kolhoosnikud „vaikivad“, vaid vastupidi, nad hakkasid vaikima siis, kui esimees „komissariks“ muutus.

Õige töö aktiiviga pole mõeldav ilma sisemise demokraatia laialise arendamiseta, ilma kolhoosi valimisorganite ja üldkoosolekute elava ja regulaarse tööta. Halastamata ja proletaarse diktatuuri kogu jõuga kolhoosile kahju teha püüdjat kulakut ja tema agenti maha surudes, oleme meie samal ajal kohustatud partei poliitikat igale kolhoosnikule ja kolhoosi igale aktivisstile kannatlikult ja järjekindlalt ära seletama, tema igale küsimusele selget vastust andes, tema teadvusesse sotsialistliku ehitustöö tähtsust sisendades, inimesi üldriiklikkudest huvidest arusaamise tasapinnani tõstes (eriti võitluse protsessis põllumajanduslike kokkuostude täitmise eest), kolhoosi aktiivi marksistlis-leninistliku revolutsioonilise teooriaga ja valmistuslike (agrotehniliste) teadmistega varustades.

„Kolhoosi juhtimine on väga raske ülesanne, ta nõuab esimehelt vastavaid kogemusi. Esiteks, esimehel peab kaunis suur autoriteet olema, et tema korraldusi täidetaks mitte ainult kui esimehe korraldusi, vaid nagu ka poliitilise ja majandusliku autoriteedi korraldusi. Teiseks, tal peab olema majanduslike kogemusi ehk äärmisel juhtumisel organisatorilikke võimeid. Kolmandaks, tal peab olema suur kannatus, ta ei pea enesevalitsemist määratu hulga väikeste hõõrumiste tagajärjel kaotama. Ta peab olema hea poliitika ja praktiline töömees. Kui kolhoos niisuguse inimese leidis, on iseenesest mõistetav, et ülemalpool seisvate organite kohustus on teda hoida ja leninlikult tegutseda, s.t. niisuguse juhi kasvule kaasa aidata. Kolhoosi esimehel peab peale majanduslike omaduste olema ka veel poliitiline äratundmine, peab partei liinist aru saama.“ (Kalinin — „Kolhoosi juhtivate kaadrite kindlustamisest“.)

See, mis sm. Kalinini poolt kolhoosi esimehe kohta öeldud, käib ka iga kolhoosi aktivisti kohta. Nimelt niisuguseks peab iga aktivist saama.

Seda saavutada — on aktiivi kasvatamise töö ülesanne.

Ebaõige oleks kõikidele kolhoosidele, rakukestele ja raioonidele ühesuguseid vorme ja töötegemise vormide valmis „retsepte“, aktiiviga töötegemise vorme ette panna. Siin tuleb igati bürokraatlikust vormist kõrvale hoida, tuleb arvestada iga kolhoosi omapäraste töö tingimustega, väljendada initsiatiivi ja painduvust. Mida mitmekesisemaks töö aktiiviga saab, seda suuremad on tema tagajärjed, seda kiiremini läheb tal korda arendada paremate kolhoosnikkude initsiatiivi valmistuse omaduse kõrgendamise ja kolhoosnikkude kokkuliitmise suhtes — sotsialistliku ehitustöö ülesannete lahendamiseks.

Tähtis on üks asi: et kõik kolhoosi aktiiviga tehtava töö vormid ja meetodid vastaksid põhimisele ülesandele — kolhooside organisatsioonilisele ja majanduslikule kindlustamisele ja kolhoosnikkude sotsialistlikule ümberkasvatamisele.

Leningradi oblasti praktika teab küllalt vorme aktiivi kasvatamise alal. Kuid peamine on siin — kolhoosi parteitu aktivisti side kommunistiga, peamine nõue on aktivisti tunda ja temaga seotud olla.

„Tuleb inimesi tunda, nendega alati ja mitmekesiste meetoditega seotud olla, kolhooside majandusliku tegevuse enam silmapaistvamaid fakte ära kasutades, alatasa paremate kolhoosnikkude peale mõjudes ja neid ümber kasvatades. Sekretärid, raiooni parteikomiteede tegelased, esimehed ja raiooni täidesaatekomiteede tegelased peavad brigadiire ja oma raiooni kolhooside inimesi isiklikult tundma. Tihti kolhoosi sõita, kolhoosnikke kokku koguda, nende juures kodus käia, nendega kirjavahetust pidada ja nende isikliku elu asjadega kursis olla, nendega ühiselt nende kolhoosi enam keerulisemaid küsimusi arutada (töö organiseerimine, sissetulekute jaotamine jne), soovitada, mida lugeda, endal aktiivi kokku koguda ja nendega ühte või teist Lenini, Stalini kirjatükki läbi lugeda“ (keskhäälkandja „Pravda“).

Meie aga ei tarvita tihtigi töö individuaalseid vorme, ehk küll südamluk jutuajamine kolhoosnikkudega, isiklik kiri aktivistile selle kohta, mis tal enda kolhoosi tingimustes ära teha, võib palju suuremat kasu tuua, kui vormaliselt läbi viidud jutuajamine või koosolek.

Parteirakukestele, raiooni partei, nõukogude, noorteühingu ja kolhoosi organisatsioonidele võib soovitada — ära kuulata brigadiiride ja üksikute aktivistide aruandeid nende töö kohta ja mitte ainult selleks, et seda aktivisti õpetada ja temale tege-likku nõu anda, vaid et paremini teada saada, kuidas ta töötab ja tema häid kogemusi ka teistesse brigaadidesse ja kolhoosidesse üle kanda.

Juhtivate tegelaste isiklik side kolhoosi aktivistidega, küla ja raiooni organisatsioonide poolt üksikute aktivistide aruannete ärakuulamine lähendab raiooni ja külanõukogusid veel enam kolhoosilisele valmistusele ja parandab juhtivust kolhooside töö üle. Ühes sellega on sel suur tähtsus enamliku mõju kindlustamiseks kolhoosi aktiivi peale, tema sotsialistliku kasvata-
mise peale ja kolhoosilise ehitustöö uute kaadrite väljakasvatamise peale.

Aktiivi kasvatamise põhimiseks vormiks on valmistuslik nõupidamine ja eriti brigaadiline nõupidamine.

Valmistusliku nõupidamise abil saavad kolhoosnikud oma brigaadi ja kolhoosi valmistuslikkude küsimuste arutamisele tõmmatud.

Brigaadi valmistusliku nõupidamise töö heaks näiteks võib olla kolhoosi „Volnoje Terebuschino“ (Porhovi raioon) 3-as brigaad. Külvi ja viljakoristamise ajal viidi brigaadis 12 valmistuslikku nõupidamist läbi, kus niisuguseid küsimusi arutati:

1. Kolhoosnikkude jaotamine lülide järele kevadise külvi jaoks;

2. Igapäevase vastusammuva planeerimise kogemuste sisseviimine ja järelevaatamine;

3. Brigaadi kevadise külvi ülesande täitmise järelevaatamine;

4. Inimeste jaotamine lina koristamisel;

5. Leoaukude tegemine lina jaoks;

6. Ettevalmistamine avansi andmiseks (töötuspäevade arvestus) jne.

Selle valmistusliku nõupidamise töö väärtus seisab selles, et tema juht sm. Anaschkin seal oskuslikult ja õigel ajal brigaadi töö tähtsamad küsimused üles seadis, valmistusliku nõupidamise töösse kõik brigaadi kolhoosnikud tõmbas ja valmistuslikul nõupidamisel vastuvõetud otsuse täpset täitmist saavutas. See kindlustas kolhoosnikkude huvi valmistusliku nõupidamise töö vastu ja brigaadi poolt oma valmistusliku ülesande eduka täitmise vastu.

Näited valmistuslikkude nõupidamiste heast tööst, mis kolhoosnikke valmistuslikkude ülesannete täitmisele mobiliseerib ja kolhoosi aktiivi põllumajandusliku valmistuse parandamise konkreetsete ülesannete külge liidavad — pole mitte üksikud.

Juba üksi see, et see töövorm, mis hulgaliste kolhooside kogemustel järele proovitud, laialdast tarvitamist leidis, räägib sellest, et valmistuslikkude nõupidamiste regulaarse töö sisseadmisele peavad parteirakused erilist tähelepanu pöörama, aidates valmistuslikkude nõupidamiste juhtidel valmistuslikule

nõupidamisele brigaadi ja kolhoosi töö tähtsamaid küsimusi üles seada ja lahendada.

Valmistuslikud nõupidamised peavad kolhoosi ja brigaadi tööstus-rahanduse ja töö-plaanid läbi töötama, töö organiseerimise ja arvestamise, agroseaduste ja omaduse ülesannete küsimused läbi arutama, sotsialistlikke töövorme (sotsialistlik võistlus, lööktöö, ühiskondlik puksiir ja vastusammuv planeerimine) arendama ja sisendama, leiutamist ja ratsionaliseerimist kolhoosis taga õhutama, kolhoosnikkude poolt tehtud ettepanekuid läbi arutama ja nende kiiremaks realiseerimiseks abi üles näitama.

Kuid ei tohi lubada valmistuslikku nõupidamist brigadiiri või kolhoosi juhatuse asemele seada. Brigaadi valmistusliku nõupidamise otsused kinnitatakse brigadiiri poolt ära ja tema kaudu kõlastatakse kokku ka kolhoosi juhatusega. Üldkolhoosi valmistusliku nõupidamise otsused vaadatakse kolhoosi juhatuse poolt läbi ja nendega mitte päriolemise puhul viiakse küsimus kolhoosi üldkoosolekule.

Aktiivi kasvatamise vormiks on ka vastusammuv valmistuslik planeerimine.

1932. a. kevadel, võitluse päevil külvi varajaste tähtpäevade eest, sündis Slavkovi raiooni, kolhoosi „Objedinjonnõi Trud“, Matvejevi brigaadi aktivistide — lööklaste initsiatiivil uus võitlusvorm kolhoosi tööviljakuse tõstmise eest — igapäevane vastusammuv planeerimine brigaadis. Põllutööde esimesel päeval läbiviidud nõupidamisel otsustas Matvejevi brigaad, et oma ülesannet lina varajase külvi alal võib ta täita ainult sel tingimusel, kui kündmist kiirendab sotsialistliku võistluse arendamisega väljatöötuse normide suurendamise eest. Esimesel kündmise päeval otsustati väljatöötuse normi kündmise alal suurendada 0,33 ha pealt 0,40 hektarini. Sellele ei jäänud aga kolhoosnikud peatama, brigadiiri, noorteühinglase, Ivan Matvejevi ettepanekul otsustasid nad iga päev peale tööd väikese nõupidamise ära pidada, millel päevase töö tagajärjed ja plaan ülesanne homse peale läbi arutada ja vastusammuv tööplaani päeva peale välja lükata. See otsus viidi kohe tegelikku töösse ja arendatud sotsialistliku võistluse tagajärjel brigaadi igapäevase vastusammuva plaani täitmise eest lõpetas ta kündmise 5 päeva varem kui seda plaan ette nägi, lina varajasel tähtajal külides.

Kogu külvi ajal oli brigaadis ainult üks töölt ärajäämine. Kohaliku „Jegori“ püha (Jüripäeva) puhul, kui terve brigaad põllule välja sõitis, ei ilmunud kolhoosnik Peeter Schumanov tööle. Öhtul kogunes brigaad töölt ärajääja korterisse ja

mõistis tema sammu hukka, näitlikult ära näidates, kuidas töölt ärajäämine brigaadi vastusammuva plaani peale mõjus. Sellest seltsimehelikust mõjust oli küllalt, et enam brigaadis ei töölt ärajäämist, ega hiljaksjäämist ei olnud. Nii sai kolhoosi aktivistide algatus tööviljakuse tõstmise tugevamaks sõjariis-taks ja võitlusvahendiks kolhoosnikkude sotsialistliku ümberkasvatamise eest.

Porhovi masina- ja traktorijaama võit, kes varajasel tähtajal 63% lina täis külis, on samuti igapäevase vastusammuva plaani tarvitamise tagajärg. Siin hakkasid ühes kolhoosi brigaadidega ka traktori rühmad igapäevast vastusammuvat planeerimist sisse viima. Selle masina- ja traktorijaama 6-es brigaad saavutas määratasuurt tööviljakuse tõstmist, iga päev traktoriga 3 ha üles kündes.

Dedovitshi masina- ja traktorijaama traktori salka nr. 6 viidi rändav punane lipp sisse, mis määrati traktoristile, kes vahetus-vastusammuva plaani kõige paremini ära täidab. Salk viis traktori väljatöötuse normi ühes vahetuses kuni 2 hektarini. Üsikumad traktoristid, näiteks Timofejev ja Matvejev, töötasid vahetuses välja 2,3 ha.

Igapäevase vastusammuva plaani tekkimine ja laialdane tarvitamine on seletatav kolhoosnikkude kasvanud poliitilise ja valmistusliku aktiivsusega, mis parteiorganisatsioonide poolt kolhooside organisatsioonilisele ja majanduslikule kindlustamisele juhitud. Parteiorganisatsioonide asi on — saavutada kolhoosi aktiivi kaudu igapäevase vastusammuva planeerimise kogemuste ülekandmist kõikidesse kolhoosi brigaadidesse ja traktori rühmadesse.

Suur tähtsus aktiivi kasvatamiseks on aktiivi koosolekutel a kokkulendudel.

Selle aktiiviga töö tegemise vormi allahindamine on paljude parteirakude suur viga. Tarvillik on parteirakukese poolt aktiivi koosolekute brigaadide ja kolhooside kaupa kokkukutsumine süsteemi viia. Nendel koosolekutel tuleb läbi arutada tähtsamad küsimused, milledest kolhoosi kindlustamine ära oleneb (valmistuslik plaan, õigele külvikorrale üleminek, väljatöötamise normid, viljasaagi jaotamine, põllumajanduse saaduste kokkuostu plaanide täitmine jne). Küsimust kolhoosi aktiiviga läbi töötades, ennast tema toetusega varustades, võib parteirakuke nende abinõude läbiviimisel kolhoosi kindlasti kolhoosi aktiivile toetuda.

Eeskuju töös aktiiviga näitab kolhoosi „Putj Ilijitsha“ (Ost- rovi raioon) rakukene. Ta kutsub kokku kolhoosi aktiivi ja lööklaste üldkoosoleku, kuhu kõik kolhoosnikud kutsutakse.

Seal töötatakse läbi kolhoosi igapäevase elu jooksva poliitika küsimused. Kommunistid viivad brigaadides kolhoosi aktiiviga spetsiaalsed nõupidamised läbi. Terve aktiiv on partei õppusele tõmmatud. Igal kommunistil, kes brigaadis töötab, on grupp aktiviste, kelle peale ta ühe ehk teise abinõu läbiviimisel toetab. Arusaadav, et niisugune töö aktiiviga kindlustab kolhoosi edaspidist kindlunemist ja tema edaspidist kasvu.

Tuleb hoiatada vea eest, mis seisab kolhoosi juhatuse töö asendamises niisuguste koosolekutega. Kuid niisuguseid juhtumisi, kus aktiivi koosolek ja kolhoosnikkude üldkoosolek juhatuse eestotsustab, on juba olemas. Kolhoosis „Probusdenije“ (Luuga raioon) tarvitati aktiivi koosolekul üksikute kolhoosnikkude suhtes karistumäärade tarvitamist. Tihti viiakse aktiivi koosolekute otsused kohe ellu ilma kolhoosi juhatuse kinnitamata. Seda lubada ei tohi. Niisuguste koosolekute siht on aktiivi kolhoosilise ehitustöö küsimuste arutamisele tõmmata, aktiivi, kui kolhoosi edasiviivat gruppi, mobiliseerida ja kasvatada, teda mitte uueks kolhoosi juhatuse üle seisvaks organiks muuta.

Olulisi muudatusi tuleb teha aktiivi kokkulendude praktikas nii koondiste, kui raioonide ulatuses. Nende kokkulendude organiseerimisel tuleb tihti ette, et nendest osavõtjate valikul neid üksikult läbi ei arutata. Küsimusi ei arutatud mitte konkreetselt, vaid niisama „üldiselt“. Ainult väike hulk aktiivist on kokkulendude läbi haaratud. Enamuse võtavad aktiivi raioonilised kokkulennud, mis ühe või teise hoogtöö läbiviimisele pühendatud. Sealjuures tehakse osavõtjate kirju koosseisu tõttu (külanõukogude esimehed, parteirakukeste sekretärid, kolhooside esimehed) kokkulendudel tegemist ainult üldiste jutuajamistega ja üldiste otsustega. Et kokkulendude kasvatuslikku tähtsust ja teguvõimet suurendada, selleks on vaja neid läbi viia üksikute aktiivi gruppidega, näiteks: põllutööde brigaadide brigadiirid, valmistuslikkude nõupidamiste juhid, saadikute gruppide juhid, revisjonikomisjonide esimehed jne. Oma sisu järele peavad kokkulennud oma peamiseks küsimuseks seadma kolhoosi ühe või teise grupi konkreetsete tööharude kogemuste üldistamise ja edasiandmise. Arusaadav, et raiooni kokkulennud tervena seda aktiivi, mis kolhoosides olemas on, haarata ei või. Sellepärast tuleb pearõhku panna küla kokkulendude läbiviimisele (külanõukogu masstaabis). Ühest küljest annab see võimaluse kokkulendudega suuremat aktiivi kihti haarata, ja teisest küljest — lähendab külanõukogusid kolhoosi aktiivile ja nende tööle.

Suurt poliitilist, parempoolse oportunismi viga teevad need, kes arvavad, et kolhoosis kehvikute organiseerimise ülesanne ära kaob.

„Tegemist on võitlusega kolhoosi liikmete vahel, kellest ühed pole veel vabanenud individualistlikest ja kulaklikest ideoloogilistest jäänustest ja püüavad kolhoosides teatud eesõigusi oma huvides ära kasutada, kuna teised soovivad neid jäänuseid ja seda ebaühtlust kolhoosidest välja ajada.“

(Stalin.)

Faktid kõnelevad seda, et nimelt töö ignoreerimine kehvikutega selleni viib, et kulakud ühes või teises kolhoosis ülemjuhtivuse saavad. Kehvikute organiseerimata oleku juures püüab kulak kolhoosi ära kasutada kehvikute eksploateerimiseks, mis kolhoosi lagunemisele viib.

Strugi-Krasnõje raiooni kolhoosis „Stroitel“ juhtis kõiki asju kulak Kudel. Siin anti kõik puhas ja kerge töö kulakutele ja nende suuvoodritele, kuna kehvikud kõige mustemale, kõige raskemale ja kõige vähem kasulikule tööle pandi. Kui partei oblastikomitee brigaad kolhoosi „Kateshna“ (Strugi-Krasnõje raioon) kehvikud kokku kogus, siis olid nad väga imestanud, sest kolhoosi organiseerimisest saadik ei olnud kehvikuid kordagi kokku kutsutud ja nendega juttu aetud. Peale kehvikute grupi organiseerimist aitasid kehvikud aktiivselt terve rida kolhoosis valitsevaid äärmisi korratusi välja selgitada.

Kehvikute grupid moodustatakse organisatsiooniliselt nõrkades põllumajanduse artellides. Kehvikute grupi koosseisu käivad sulased, kehvikud, samuti ka parteilased ja noorteühinglased, kes kolhoosi juhatuse ja revisjoni-komisjoni liikmed on.

Kehvikute grupi tööd juhib parteirakukese poolt välja eraldatud seltsimees, kui aga parteirakukest ei ole, siis lähedalolev parteirakuke või ÜK(e)P raioonikomitee. Kehvikute grupi juhiks tuleb välja lükata paremad parteilased, paremad aktivistid, kolhoosnikud — sulased ja kehvikud.

Kolhooside kehvikute gruppide ülesanne on sulaste ja kehvikute valmistuslikku aktiivsust suurendada ja nende klassilist valvelolekut ja võitlust kulakliku mõju vastu kõvendada.

Kehvik-kolhoosnik peab olema sotsialistliku võitluse eestvõitleja, lööklane ja parem valmistustööline. Nüüd on meil küllalt näiteid kolhoosnikkude — endiste kehvikute valmistusliku aktiivsuse kohta. Kehvikuid kolhoosis organiseerides, loome meie stiimuli kolhoosi kindlustamiseks ja selle põhjal kehvik- ja keskmikmajapidamiste uue voolu organiseerimiseks kolhoosidesse.

Kehvikute — praeguste kolhoosnikkude parem osa peab kolhoosi aktiivi põhimiseks tuumaks saama. Muu seas aga pööratakse paljudes kolhoosides aktiivi väljakasvatamisele endistest kehvikutest vähe tähelepanu. Kaduiski raiooni 5 kolhoosis on aktiivi hulgas ainult 29% endiseid kehvikuid. Vakonjini rakukeses on 15 aktivistist ainult 3 kehvikut. Hohlovi rakukeses on 16 aktivistist — 5 kehvikut, 8 keskmikku ja kolm jõukat.

Töö suurendamine kehvikutega ei tähenda mingil tingimusel, et vaja on kolhoosnikku-kehvikut kolhoosnikule - keskmikule vastu seada. Vastupidi, töö kehvikutega peab kolhoosis keskmikuga liidu kindlustamisele juhitud olema.

„Parteiorganisatsioonid kolhoosides peavad kindlustama niisuguse töö kehvikute grupiga, et nad mitte ainult ei kaitseks kehvikute otsekoheseid huve, vaid ka töölisklassi ja küla kehvikute liidule keskmikuga kaasa aitaksid“ (partei XVI kongress).

Võideldes niisuguse jämeda parempoolse oportunisti nähtuse vastu, nagu kehvikutega töö tegemise allahindamine, peame meie samal ajal ka meeles pidama, et keskmiku ignoreerimine ja kolhoosi aktiivi raamide kunstlik piiramine ainult endiste sulaste ja kehvikutega on partei liini „pahempoolne“ moonutamine.

Otsustavat võitlust kehvikute aktiivsuse kõrgendamise eest kolhoosides pidades, tuleb ühes sellega vastulöökk anda ka igasugustele püüetele keskmikke aktiivsest tööst kolhoosis eemale tõmmata, kui ühele kahjulikumale „pahempoolse“ praktika nähtusele.

Kolhoosi aktiivi osa kasv põllumajanduse sotsialistlikus ümberehituses leiab oma vastupeegelduse kolhoosnikkude erikaalu kasvamises proletaarse diktatuuri organi koosseisus külas — külanõukogus. Külanõukogude uuendamise ja täiendamise tagajärjel viimase aruandmise-ümbervalimiste hoogtöö ajal oli kolhoosnikkude-külanõukoguliikmete arv Lenigradi oblastis 14 tuhat — 50,8% üldisest külanõukoguliikmete arvust. Tööd selle suure kolhoosi aktiivi kihiga, kes nõukogude töös suurt osa etendab, on vaja tingimata organiseerida.

Nõukogude aktiivi üheks töövormiks kolhoosis on saadikute grupp. Tema ülesandeks on hulgalise kontrolli organiseerimine edaspidises kollektiviseerimises, kolhoosi organisatsioonilise ja majandusliku kindlustamise töö üle, kolhoosnikkude tõmbamine sotsialistlikku võistlusesse ja lööktöösse, nende

mobiliseerimine võitluseks kulakliku mõju vastu nii kolhoosis eneses, kui ka väljaspool teda.

Meie oblastis võib niisuguseid saadikute gruppe kohata, kes tegelikult saanud tähtsamateks partei ja valitsuse otsuste kandjateks kolhoosnikkude hulkadesse. Paltsevski lausakollektiviseerimise (Ostrovi raioon) eeskujulik külanõukogu, 4 suuremas kolhoosis saadikute grupid moodustades, süstemaatilist tööd nendega jalale seades, oskas suure aktiivi grupi välja kasvatada, kelle peale külanõukogu omas töös tugineb. Näiteks, kolhoosi „Bolshevik“ saadikute grupp töötas järgmiseks päevaks külanõukogu pleenumi otsuse linakoristamise kohta läbi ja viis selle otsuse kohe valmistuslikkudel nõupidamistel iga brigaadini.

Kolhoosis „Trud“, Logovini külanõukogus (Porhovi raioon) ühinesid saadikute grupi initsiatiivil 3 kääbuskolhoosi, millest kaks lagunemise eel olid, üheks kolhoosiks kokku. Selle tagajärjel kindluses kolhoos organisatsiooniliselt ja majanduslikult. Saadikute grupp selgitas välja 4 kulakut, kes kolhoosi olid pugenud ja saavutas et need kolhoosist välja heideti. Saadikute grupp organiseeris kolhoosnikud kahekordsele lina puhastamisele umbrohust, mille tõttu lina saak suurenes.

Kuid siiski on saadikute gruppide aktiivse töö näiteid vähe. Rairooni täidesaatekomiteed ja külanõukogud juhivad neid väga nõrgalt, nõukogude hulgalise töö tähtsust alla hinnates.

Saadikute gruppide tööd kõvendades, kolhoosi aktiivi suuremaid kihte organiseerides, mis külanõukogude ja nende sektsiioonide ümber grupeerunud, võime meie aktivistide energia ja loova initsiatiivi juhtida küla sotsialistliku ümberhituse ülesannete lahendamisele.

Huvitava vormi aktiivi ärakasutamises kolhoosiliseks vastastikuks abiandmiseks lükkas välja Porhovi raiooni Valõschevi lausakollektiviseerimise kolhoos „Velikoje seloo“.

Hea töö organiseerimisega ja arvestamisega väljapaistev kolhoos otsustas naabri kolhoosile „Putj k svetu“ abiks minna, kellel töö, halva töö organiseerimise tagajärjel, korda ei läinud. Kolhoosi „Velikoje seloo“ juhatus saatis seitsmest paremast kolhoosi lööklasest koosneva brigaadi kolhoosi „Putj k svetu“. Nad töötasid põllutöö brigaadides 10 päeva, ühes kolhoosnikkudega valmistuslikku tööd ära täites ja ühtaegu ka nende tööd organiseerides. Peale selle saatis „Putj k svetu“ oma brigaadi „Velikoje seloosse“, et valmistusliku brigaadi töö kogemusi saada.

See ühiskondlik puksiir andis suuri tagajärgi: kolhoosi „Velikoje Seloo“ aktivistide grupp tegi kolhoosi „Putj k svetu“ töös

pöörde, saavutades paremat inimeste jaotamist brigaadides ja väljatöötamise normide suurendamist. Niisuguse ühiskondliku puksiiri paremus on selles, et siin ei olnud kogemuste edasiandmine mitte ainult abstraktselt organiseeritud, vaid brigaadi konkreetsetes valmistuslikkudes tingimustes.

Ühiskondliku puksiiri suurepäralise näite andsid kolhoosi „Trushenik“ (Mjüksina raioon) naiskolhoosnikud-aktivistid. Leningradi oblast võistles Ivanovo-Vosnessenski oblastiga rahandusplaani täitmise eest. Mjüksina raiooniga võistlevas raionis oli lõhe. Kolhoosi „Trusheniku“ aktivistid tegid ettepaneku — puksiiri anda. Kogu Mjüksina raiooni kolhoosnikud võtsid selle ettepaneku vastu. Mjüksinlaste abil täitis raiooni rahandusplaani enne tähtaega ja sai preemia.

Mitte ainult kolhoosi ja nõukogude organisatsioonid ei pea kolhoosi aktiivi kasvatama. Kolhoosi aktiivi kasvatamisele tulevad tõmmata kõik partei tõstehoovad ja hoorihmad. Ei saa olla külas tugevat hulgalist organisatsiooni, kes ei võitleks kolhoosi organisatsioonilise ja majandusliku kindlustamise ja kolhoosniku sotsialistliku kasvatamise väerinnal, kes ei aitaks parteil enda ümber paremaid kolhoosnikke koondada ja kolhoosi aktiivi lootusrikkaid kaadreid kokku liita.

Suur tööpõld on siin noorteühingu jaoks. Pole vähe hoose, kus veel parteirakukest pole ja kolhoosi eesotsas noorteühinglased seisavad. Kuid ka seal, kus parteirakukene olemas etendavad noorteühinglased määratusuurt osa. Noorteühingu ülesanne külas, põhimine ülesanne on — noort kolhoosnikku kolhoosiliseks esirinnas sammujaks muuta ja noortest lõõklasi-aktiviste välja vormida. Seda ülesannet aga täidab noorteühing paljudes raioonides väga nõrgalt.

Halvasti töötab kolhoosi aktiiviga ka tarvitajate-kooperatsioon. Kuid kolhoosi aktiivis on kooperatsiooni kindlustamiseks lõpmatu allik olemas. Kui küla tarvitajate-ühing, kellel utiili kokkukogumise alal lõhe oli, kolhoosi „Novaja Shisnj“ (Luuga raioon) aktiivi kokku kutsus, siis mobiliseeris brigadiir Grigorjev oma brigaadi utiili kogumisele. Selle kolhoosi teine aktivist kasutas ära oma puhkuse päevad kooperatiivi osamaksu kogumiseks. Kooperatsioon peab aru saama, et nimelt kolhoosi aktiivile peab ta toetuma võitluses tugeva, töövõimelise, kultuuriselt kaubelda oskava ja „uusi kauba hulki elule kutsuva“ küla tarvitajateühingu eest.

Kõvendada tuleb ka ajakirjanduse (raiooni ja külanõukogu) tööd kolhoosi aktiiviga. Loosungit — „iga külakirjasaatja — lõõklaseks, iga lõõklane — külakirjasaatjaks“, — võib teostada ainult kolhoosi aktiivi peale toetudes. Ajalehtede asi on

kolhoosi aktiviste külakirjasaatjate töösse tõmmata ja püüda, et kõik külakirjasaatjad kolhoosi aktivistideks muutuksid. Väljaõitvad toimetused ja raiooni ajalehtede brigaadid peavad kogu oma töö tegema kolhoosi aktiivi kaudu.

Eriline vastutavus kolhoosi aktiivi loomise ja kasvatamise eest langeb masina- ja traktorijaamade peale. Masina- ja traktorijaam (MTJ) pole mitte masinate võlgu andmise punkt, MTJ on küla tehniline, majanduslik ja poliitiline keskkoh, MTJ on kolhoosilise valmistuse organisator ja kolhoosniku kasvataja. Neid ülesandeid ei saa MTJ lahendada ilma visa võitluseta aktiivi kasvatamise alal. Valmistuslikud nõupidamised ja aktiivi koosolekud — siin on MTJ igapäevast abi vaja. See MTJ direktori asetäitja, kes kolhoosi aktiviste — löökklasi näha ei taha, ei või MTJ juhtivat osa kolhooside suhtes alal hoida. Direktor, agronoom ja iga MTJ tööline peab kolhoosi aktiviste hästi tundma ja nendega tihedas sidemes olema.

Kolhoosi aktiivi lahutamata osaks on tema poliitilise ja agrotehnilise õppuse organiseerimine.

Kolhoosi aktivistil tuleb aidata tema poliitiliku tasapinda tõsta, sellepärast, et kui ta marksistlik-leninlikku teooriat pole valdanud, siis ei või ta ka hulki juhtida. Et enda ümber kolhoosnikkude hulki koondada, selleks peab kolhoosi aktiiv partei liiknisti hästi aru saama ja kavala ning osava klassivaenlase kõiki taktilisi võtteid ära tundma. Alaline poliitõppus on kolhoosi aktiivi võitlusvõime tähtsam tingimus.

Sugugi mitte vähema tähtsusega pole ka agrotehniline õppus. Oma valmistust tuleb tunda ja tänapäeva agrotehnika kõikide edusaavutustega kursis olla. Agrotehnikat mitte valdades ei või kolhoosi aktiiv võita võitlustes viljasaagi suurendamise eest ja kolhoosi kindlustamise eest.

Kõigepealt peab aktiiv olema parteilise haridustöö ja üldhariduse ringide võrku tõmmatud. Seal saab ta poliitilist haridust.

Agrotehnilises õppuses tuleb kogu kolhoosnikkude hulga valmistusliku kvalifikatsiooni tõstmise tööd arendada, s.t. agrotehnilisi teadmisi kolhoosi hulkadesse sisendada, arendada tööd kolhoosi juhtivate kaadrite — kuhu kuuluvad esimeses järjekorras kolhooside esimehed ja brigadiirid — agrotehniliste teadmiste kõrgendamise alal. Kui kolhoosnikkude terve hulga jaoks agrotehnilise õppuse põhimiseks vormiks agrotehniline ring on, mis kolhoosi valmistusliku brigaadi baasile ehitatud, siis ei pea kolhoosi juhtiva aktiivi õppus minema mitte ainult kolhoosi ringis, vaid ka kursuste organiseerimise ja kirja-teel-õppuse kaudu.

Kaduiski raioon lasi aasta jooksul kursustest läbi üle 800 inimese. Porhovi raioon märkis selle aasta peale kursustel ette valmistada 250 brigadiiri, 150 kolhoosi esimeest, 70 loomakasvatajat, 150 arvepidajat jne.

Samuti on ka agrotehnilised konverentsid tarvilikud. Esimene agrotehniline konverents viidi Leningradi oblastis Oudova raiooni ajalehe „Udarniku“ initsiatiivil läbi 1931. a. sügisel Oudova raiooni suure kolhoosis „Vosstanije“. Konverentsil kuulas kolhoosi aktiiv ära Lenini nimelise üleliidulise põllumajanduse akadeemia poolt selleks sinna komandeeritud spetsialistide aruanded. Konverents jagunes kolmeks sektsiooniks piima-karjakasvatuse, keeduvilja-kartuli ja töö organiseerimise sektsiooniks. Iga sektsioon töötas välja konkreetset ettepanekud kolhoosi majapidamisse uemate agro- ja zootehnika saavutuste sisendamise alal. Selle konverentsi järele kutsus raiooni ajalehe toimetis kokku raiooni kahe MTJ agrotehnilise konverentsi, kus kolhoosi aktiiv piima ja karjakasvatuse tehnikat õppis ja karja laudas hoidmisele ülemineku küsimust arutas.

See kogemus levines kiiresti kõikide oblasti raioonides laiali. Porhovi raioon viis peaaegu kõikides külanõukogudes läbi kolhoosi aktiivi konverentsid linakasvatamise tehnika valdamise alal. Nendel konverentsidel pandi päevakorda agronoomide kõned ja tugikolhooside aruanded. Mjäksiina MTJ viis suve jooksul 4 agrotehnilist konverentsi läbi, nendesse umbes 400 kolhoosi aktivisti haarates. Meie peame nüüd agrotehnilise konverentsi alaliseks aktiivi õppuse vormiks tegema, neid kõikides raioonides ja külanõukogudes regulaarselt läbi viies — enne kevadist külvi, enne viljasaagi koristamist jne.

Kuid ei saa piirduda ainult aktiivi haaramisega ringidesse, kursustesse, konverentsidesse jne. Tuleb ka aktiivi enesearendamise laiendamist saavutada. 1932. aasta sügisel oblasti kolhoosiliidu poolt terves reas raioonides läbi viidud järeluurimine tegi kindlaks, et aktiiv ei loe raamatuid mitte süstemaatiliselt ja ei oska kirjanduse rikkaliku väljalaske juures ise, ilma kõrvalise abita omale tarvilikku raamatut välja valida. Selles asjas peab aktiivile raiooni ajakirjandus abiks tulema, ajalehte ilmuva kirjanduse nimekirja sisse pannes ja teda soovitades (seda aga ei tee peaaegu mitte ükski ajaleht), ja raiooni organisatsioonide juhtivad töölised, parteirakused ja MTJ, kes isiklikku sidet ühe või teise kolhoosi aktiiviga jalule seades, talle mõnda tarvilikku raamatut või kirjatükki ajalehes ära näidata võiksid.

Viimasel ajal on rohkem tarvilikul niisugune poliitilise kasvatuse vorm, nagu poliitpäev — elav jutuaajamine kolhoosnikkudega, vastused jooksva poliitika küsimustele, mis enne kokku

kogutud ja mis neid erutavad. Juba esimene poliitpäeva samm Leningradi oblastis näitas selle töövormi suurt tähtsust. Peale poliitpäeva tulid küladest punased viljaga, kiirenesid viljakoristamise tempod ja läks kergemaks kõikide majanduslike ja poliitiliste hoogtööde läbiviimine.

Kolhoosnikkude poolt esitatud küsimused on väga mitmekesised — alates sellest, „kuidas sissetulekute jaotamisel teha nendega, kellel perekonnas vähe töövõimelisi“ — ja lõpetades sellega — „mis on feodalism“. Eriti palju on küsimusi teemil põllumajanduse sotsialistliku ümberkorraldamise kohta — „millal hävitatakse vahe töölise ja talupoja vahel“, „kas kolhoosid saavad sovhoosideks moodustatud“, „kas teise viisaastaku lõpus saab kolhoosnikul ühiskondlustamata majapidamine olema“ jne. Kõik need küsimused näitavad, et kolhoosnik ja kõigepealt kolhoosi aktiiv tahab kogu oma töö jaoks selget perspektiivi saada. Ja nimelt regulaarselt läbi viidud ja hoolikalt organiseeritud poliitpäev peab talle seda andma.

Poliitpäevast kasvas välja ka agrotehnika päev — vastused agrotehnika küsimustele. Agrotehnika päeva viisid agronoomid läbi ühes raiooni juhtiva partei aktiiviga. Seda vormi tuleb igati arendada.

V. Kolhoosi aktiiv — kevadise külvi eelpostidele

Viimase 4 aasta jooksul saavutasime meie külvipinna kasvu 20%. Me kündsime üles määratusuured kasutamata maad, mis enne sugugi haritud polnud. See juurdekasv üksi on juba võrdne Itaalia või Poola külvipinnale. Põllumajanduse tõusu esimene ajajärk on teostatud, selle tõusu esimene siht — külvipinna suurem laiendamine — on saavutatud.

Küsimusele maa vähedusest, mis mõisniku ja kapitalisti poolt eksploateeritavat talunikku vaevas, on lõpp peale tehtud. Kehvik- ja keskmiktalunikkude põhimised hulgad said tööliklassi juhtivusel kolhoose luues võimaluse oma eluaegset unistust maa üle teostada.

Põllumajanduse ja kollektiivse töö uue tehnika alusel ümberelvastamine avas laialised võimalused põllumajanduse tööviljakuse ja tema omaduse tõstmiseks.

„Nüüd on meie maal kolhoosilise liikumise kindlustamise tagajärjel see eriline võimalus olemas. Võtame niisuguse näite, nagu uuema agrotehnika tarvitamine: külvamine lume alla, taliviljaks ja suviviljaks tegemine. Oli see meil enne, 3—4 aastat tagasi, mõeldav, on see mõeldav praegu ükskõik missuguses kapitalistlikus riigis, et niisuguste uudiste tarvitamist, mis

on seotud veel teatava majandusliku riisikoga, tehtakse korraga mitmel miljonil hektaril. Ei, see pole mõeldav.“ (Keskhäälkandja „Pravda“)

Suure sotsialistliku põllumajanduse kõik paremused viljasaagi suurendamiseks ära kasutada, põllutöö kultuuri õitsengut kindlustada, uuema agrotehnika kõiki saavutusi sisendada — niisugune on praegu ülesanne.

Põhimist rõhku paneb partei 1933. a. põllumajanduse plaanis, klassideta ühiskonna ehitamise viisaastaku esimese aasta plaanis, nimelt viljasaagi suurendamisele. Nii on projekteeritud teraviljasaagi kasv 8—10 prots. Kui meie selle täidame, siis saame isegi ilma külvipinna laiendamiseta teravilja 150—180 miljoni tsentnerit rohkem, sest et viljasaagi suurendamise üks protsent annab umbes 32 miljoni puuda.

Teravilja ja tehniliste kultuuride viljasaagi kasv suurendab põllumajanduse üldtoodangut, annab maale suured toitluse ressursid, kindlustab tööstust veel täielikumalt tooresainega ja kindlustab kolhoose.

Agrotehniliste abinõude tarvitamine ja töö õige organiseerimine — see on võti viljasaagi kõrgendamisele.

Siia käib kõigepealt külvikorra organiseerimine. Siia kuulub ka põllupinna ettevalmistamine — põõsaste väljaraiumine, kivide ärakoristamine, juurtest puhastamine, väetiste vedamine ja kohalikkude väetiste mobiliseerimine. Siia kuulub ka seemnete ettevalmistamine — seemnefondide moodustamine, sorteerimine ja peitsimine. Siia kuulub ka tööriistade ettevalmistamine — remont ja kohalevedu.

Kõiki neid abinõusid võib läbi viia ainult alaliste valmistusliikude brigaadide organiseerimise põhjal. Neid brigaade mitte moodustades, isikuvastutatamatust põllutüki ja valmistusabinõude peale mitte kaotades, kolhoosi töötasus võrdsustamist mitte välja juurides, arvestust mitte korda seades, ei või suurt viljasaaki saavutada.

Lühemalt öeldes — võitlusega viljasaagi suurendamise eest peab kolhoosi elu iga närv läbi imbuma, kolhoosi töö tervet süsteemi kindlustades.

Midagi ei anna põllupinna väetamine, kui meie ta kõlbmatute ja prügiste seemnetega täis külime. Midagi ei anna hea külvik, kui külv tehakse väetamata põllupinnale. Midagi ei anna seemnepuhastus, kui me külviga hilineme, tähtaja mööda laseme. Midagi ei anna ükskõik ka missugune agrotehniline abinõu, kui teda agrotehnika eest, töö ja valmistuse õige organiseerimise eest võitluse tervest ahelast välja kiskuda. Terve

abinõude süsteem, aga mitte üks ainukene abinõu — selles seisab praegu asi.

Nende abinõude terve süsteemi läbiviimise tarvilikkusest aru saada, kolhoosi tööd nii ehitades, teda nii planeerides, et üks töö teist ei takistaks, et üks oleks teisega koostatud ja täidetud — nii peab kolhoosi aktiiv töötama.

Selleks nõutakse nüüd parteiorganisatsioonilt kõigepealt aktiivi jõude kolhoosis, nii parteilasi, samuti ka parteituid, kolhoosi valmistusharudele ja kevadeks ette valmistusele õieti jaotada.

Kõige tähtsam on siin — kolhoosi brigaadi kindlustada. Parteil jõududega on brigaad veel vähe kindlustatud.

Kolhoosi „Vosroshdenije“ (Porhovi raioon) näide näitab selgelt, missuguseid edusid kolhoosi rakukene saavutada võib, kui enamus kommunistidest otsekohe brigaadides töötavad. „Vosroshdenije“ 6-st brigaadist on 4-as brigaadis kommunistid. Igas brigaadis viivad parteilased ja noorteühinglased regulaarseid jutuajamisi jooksvate majanduslike ja poliitiliste küsimuste kohta läbi, on organiseeritud ettepanekute arvestus, milliseid kolhoosnikud nendel jutuajamistel ja seinalehtedes esitanud, kõik brigaadid võistlevad, kõigil on punased ja mustad tahvlid. „Vosroshdenijes“ on töölt ärajäämised kõrvaldatud. Kevadise külvi ja viljakoristamise plaanid on täidetud, samuti ka kokkuostud. 85 kop. asemel, mis kolhoosnikud 1931. a. töötuspäeva eest said, anti neile nüüd 2 rbl. 50 kop.

Rakukene ei pea brigaadides mitte ainult parteilasi jaotama, vaid peab ka kolhoosi juhatusel kolhoosi aktiivi brigaadide järele ära jaotama.

Iga aktivist peab teatud tööharu eest vastutama. Igale aktivistile tuleb kevadise külvi ettevalmistuse plaani täitmiseks konkreetsed ülesanded anda. Iga aktivisti tööd tuleb selle järele hinnata, kuidas ta ühte või teist kolhoosnikkude gruppi ühe või teise külvi abinõu läbiviimisele mobiliseerida oskas, kas see oli kohalike väetiste mobiliseerimine või võitlus künni omaduse eest jne.

Tuleb meeles pidada, et võitlus agrotehnika eest — see on uute viiside järele arendatud sotsialistlik pealetung külas.

Ei saa eraldada viljasaagi tõstmise küsimust, kolhoosnikkude hulkades ühiskondlikku omandusesse sotsialistliku suhtumise kasvatamise küsimusest, võitlusest kulakluse jäänuste ja nende mõju vastu.

Ülesanne seisab selles, et miljoneid sotsialistlikult ümber kasvatada, eisisade harjumusi välja pressida, õppida majapidamist uut moodi pidama. See ülesanne lahendatakse ja saab la-

hendatud võitluses meie maa viimase kapitalistliku klassi — kulakluse jäänuste meeleheitliku vastupanu vastu, tema mõju vastu kolhoosnikkude mahajäänud kihtide peale.

Võitlus agrotehnika eest on klassivõitlus. Nii on praegu küsimus.

Selle võitluse eelpostidele peab partei poolt juhitud kolhoosi aktiiv asuma.

„Ja kui rääkida partei, noorteühingu ja teaduslike organisatsioonide, eriti maaorganite töö kõige sisulikumast ümberkorraldamisest, kes uutest ülesannetest lubamatult maha jäävad, siis seisab selle ümberkorralduse sisu selles, et ennast kolhoosi aktiiviga ümbritseda, teda kasvatada, välja kasvatada ja välja vormida. Ja just samuti, nagu esirindlased-kolhoosnikud kehvik-keskmik hulkadesse kollektiviseerimisele kutsuva lipu viisid, nii kannavad nad nüüd laiaadesse kolhoosi hulkadesse sotsialistliku kultuuri ja töösse ning sotsialistlikku omandusesse sotsialistliku suhtumise heided valguseallikad.“

(Keskhäälakandja „Pravda“.)

SISUKORD

Lhk.

I. Kolhoosi aktiivi nägu	1
II. Kolhoosi aktiiv on kohalikkude organisatsioonide tugi	7
III. Tõmmata aktiivi paremaid löökklasi, kindlaid võitlejaid kolhooside eest	11
IV. Aktiivi juhtida painduvalt ja tähelpanelikult	15
V. Kolhoosi aktiiv — kevadiise külvi eelpostidele	28

№ 9868

Ответственный редактор: И. Реезен.

Технический редактор: А. Саан.

Издание № 20. Сдано в набор 3/II 1933 г. Подписано к печати 9/II 1933 г.
Формат 58×82. 2¼ печ. л. Кегль 10. Кол. букв в печ. л. 47376. Всего 106596 з.

Издательство „КЮЛЬБАЯ“, Ленинград 31, ул. 3-го Июля № 48.

Ленгорлит № 4350 — Тираж 1000. — Заказ № 3784.

Тип. „Кюльвая“, Ленинград, ул. Дзержинского 49.

Изд. „Кюльвая“

Нинд 40 коп.

Г. Белицкий, А. Окунев

Колхозный актив и работа с ним

(На эстонском языке)
